ஒரு பேப்பர்
ORU PAPER
FRIDAY, MARCH 07, 2008, ISSUE 89

எமது மனிதவுரிமைகளில் யாருக்கும் அக்கறையில்லை!

சிறிலங்கா இராணுவம் ஆக்கிரமித்துள்ள தமிழீழப் பகுதிகளில், கொலை, ஆட்கடத்தல், பெண்கள் மீதான பாலியல் வன்முறை என மனிதவுரிமை மீறல்கள் அதிகரித்துச் செல்கின்றன. விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிகளில் விமானக் குண்டுத் தாக்குதல்கள், ஆள ஊடுருவும் படையினரின் கிளைமோர் தாக்குதல்கள் என தினமும் உயிரிழப்புகள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. சிறிலங்கா படையினரால் சிறுவர்கள் மீது மேற்கொள்ளப்படும் பாலியல் பலாத்காரங்களினால் அங்கு வாழும் குடும்பங்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதாக செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன.

நேற்றைய தினம் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. கிட்டினன் சிவநேசன் கிளைமோர் தாக்குதலில் கொல்லப்பட்டார். இரண்டு மாதங்களே கழிந்த இவ்வாண்டில் இரண்டு தமிழ் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் கொல்லப்பட்டிருக்கிற ார்கள். இச்சம்பவத்துடன், மொத்தமாக நான்கு தமிழ் நாடாளுமன்ற உறுப்பின ர்கள் மகிந்த இராஜபக்சவின் ஆட்சிக் காலத்தில கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இலங்கைத் தீவில் மனிதவுரிமை மீறல்கள் கட்டுக் கடங்காமல் பெருகி வருவது முழு உலகிற்கும் வெளிச்சமாகத் தெரிகிறது. சில சம்பவங்களை அவை நடைபெறும் இடத்தைப் பொறுத்து, சர்வதேச நாடுகள் சில கண்டித்துள்ளன. ஆனால் பெரும்பாலான மனிதவுரிமை மீறல்களினை சிறிலங்கா அரசாங்கமே புரிந்து வருகிறது என்ற விடயத்தை வெளிப்படையாக குறிப்பிடுவதனை அவை தவிர்த்து வருகின்றன. அதே போல் இங்கு பாதிக்கப்படுபவர்களில் பெரும்பகுதியினர் தமிழர்கள் என்பதனையும் அவை ஏற்க மறுக்கின்றன. மனிதஅவலத்தை முழுத் தீவுக்கும் பொதுவானதாகக் காட்டி, போரில் ஈடுபடும் இரண்டு தரப்பினர் மீதும் பழியைப் போடுகின்ற நழுவல் முறையையே இந்நாடுகளின் அரசியல் தலைவர்களும், சிவில் அமைப்புகளைச் சேர்ந்தவர்களும் கடைப்பிடித்து வருகின்றனர்.

ஆட்கடத்தல், சட்டத்திற்கு புறம்பான படுகொலைகள் போன்றவற்றை விசாரிக்க மகிந்தவால் உருவாக்கப்பட்ட சர்வேதசப் பிரமுகர்கள் கொண்ட குழு (International Independent Group of Eminent Persons) தனது விசாரணைகளை தொடர முடியாமல் இடைநிறுத்திக் கொள்வதாக இவ்வாரம் அறிவித்துள்ளது.

ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் உயர்மட்ட ஆதரவுடன் உருவாக்கப்பட்ட இக்குழுவிற்கே செயற்பட முடியாத நிலை இருக்குமானால் மேலதிகமாக இலங்கை நிலவரம் பற்றி தெளிவுபடுத்த எதுவுமிருக்கப் போவதில்லை. ஆனால் இவை எதுவும் சர்வதேச நாடுகளின் சிறிலங்கா மீதான அணுகு முறையில் மாற்றம் எதனையும் கொண்டு வரவில்லை என்பதே இப்போதுள்ள சோகம்.

ஒரு பேப்பர்

வணக்கம்!

மூன்று வார கால இடைவெளியில் சந்திக்கிறோம். பெப்பிரவரி 29 வெள்ளியன்று வந்ததால் மாதத்தின் முதல் வெள்ளிக்கிழமை 7ம் திகதியாகி விட்டது. இந்த இடைவெளியை பொறுக்க முடியாமல் என்னடியப்பா இன்னமும் பேப்பரைக் காணேல்லை... என்ன செய்யிறியள்.. எண்டு கேட்டு போன் அடிச்ச ஆக்களுக்கு நன்றி. இப்பிடியான நாட்களிலைதானே எங்களுக்கு ஊர்லாப் (Urlaub) கிடைக்கிறது. (அனுபவிக்க விடுறியள் இல்லை)

ஒரு பேப்பர் *ரின் ஆண்டுவிழாவை எப்பிடிக் கொண்டாடிறது எண்டு சிலர் தங்கடை ஐடியாக்களை எங்களுக்கு அனுப்பியிருக்கினம். அவற்றைப் பற்றி எங்கடை குழுவோடை கலந்தாலோசித்து என்ன செய்யப் போறம் என்பதை கெதியில அறிவிக்கிறம். அதுக்கிடையிலை மற்றாக்களும் உங்கட அபிப்பிராயங்களை எழுதி அனுப்புங்கோ.*

ஒரு பேப்பர் *ரின் சந்தாதாரர்களின் கவனத்திற்கு. உங்களுக்கு தபாலில்* ***ஒரு பேப்பர்*** *வருவது சொல்லாமல் கொள்ளாமல் நின்று விட்டால் தயவு செய்து எங்களுக்கு தெரியப்படுத்துங்கள். நாங்கள் ஆவன செய்கிறோம் சந்தாக் காலம் முடிந்துவிட்டால் அதனை நீங்கள் புதுப்பிக்க வேண்டும்.*

கனடாக்காரர் எங்களை கொஞ்சமும் கவனிக்கிற தாய் தெரியேல்லை. நீங்கள் இரவு - பகலாய் ஓடி ஓடி உழைக்கிறியள் சரி. ஆனால் கொஞ்ச நேரத்தை ஒதுக்கி ***ஒரு பேப்பர்*** *பற்றிய உங்கள் கருத்துக்களை, பூராயங்கள், புறணியளை எங்களுக்கு தெரியப்படுத்துங்கோ! அப்பத்தானே நீங்கள் விரும்பிற மாதிரி பேப்பரை வெளியிடலாம்.*

உங்களிடமிருந்து எங்களுக்கு வரும் ஆக்கங்களில் பெரும்பகுதி அரசியல் சார்ந்தவையாகவே இருக்கின்றன. எங்கள் பத்தி எழுத்தாளர்களும் அரசியல் சார்ந்த கட்டுரைகளையே எழுதுகிறார்கள். ***ஒரு பேப்பர்*** *முற்றிலும் அரசியல் பேப்பராக மாறிவிடாமல் பலவிடயங்களையும் தாங்கி வரும் ஒரு பேப்பராக இருக்க வேண்டும் என்பதையே நாம் விரும்புகிறோம். பல்வேறு விடயங்கள் பற்றி சற்று வித்தியாசமான ஆக்கங்களை உங்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கிறோம்.*

உங்கட பூராயங்களை படிக்கிறதுக்கு ஒரு பெரிய வாசகர் குழாம் இருப்பது எங்களுக்கு தெரியும். இந்த பகுதியில் நீங்கள் என்ன பூராயத்தையும் எழுதலாம் நாங்கள் பிரசுரிப்போம். ஆனால் அவற்றை ஒரு மூண்டு நாலு வசனத்துக்கு மேலை நீளாமல் பார்த்துக் கொள்ளுங்கோ.

Kids Paper க்கு வந்து குவியும் சிறுவர்களின் கைவண்ணங்களையிட்டு மகிழ்ச்சியடைகிறோம். ஆக்கங்களை அனுப்பும் சிறுவர்களுக்கும் அவர்களை ஊக்குவிக்கும் பெற்றோர்களுக்கு எமது நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

மீண்டும் சந்திப்போம்.

ஒரு பேப்பர் *காரன்கள்+காரிகள்*

EDITORIAL

Sorry for Repeating, but is it Institutional Racism?

The anti Tamil war in Sri Lanka is getting bloodier by the day. Every day our people are getting killed and injured by the Sri Lankan armed forces. In the last eighteen months more than a thousand young Tamils have disappeared after they were arrested by the Sri Lankan authorities.

Currently Sri Lanka is spending 1.57 billion dollars, up 20 percent from last year, on its forces. This amount is more or less given as aid and tax exemptions by the international community to the Government of Sri Lanka (GOSL).

We, the expatriate Tamils, consider this aid given to one of the world's worst perpetrators of enforced disappearances, as collusion of the international community.

But when we accuse the international community of collusion they deny this and point out the importance of dialogue. They indirectly indicate that if they do not give aid the GOSL will shut them off. They promise institutional support in safeguarding human rights.

They want us to be patient while they work on "index" cases such as the killings of five young Tamils and aid workers in 2006.

On the 2nd of January 2006, five young Tamils were killed and two were wounded in the Tamil East. They were all students and on holiday. At the time of the killing they were in a Sri Lankan Army (SLA) run high security zone. Thus the local community blamed the Sri Lankan security forces for this war crime. The Sri Lankan institutions denied this and a cover up was organised.

We pointed out that this massacre and the denial of justice was just one example of many of the Sri Lankan institutional racism and the difficulty of dealing with these types of institutions. The international community denied this was the case.

On the 5th of August the same year fifteen young Tamils who were working for the French humanitarian organisation, Action Contre la Faim (ACF) were shot and killed in an SLA controlled area. Local Tamil community and the then International ceasefire monitors, Sri Lanka Monitoring Mission (SLMM) blamed the Sri Lankan Army for the massacre. The then SLMM head Ulf Henricsson, called these killings a "committed act of assassination" and "one of the most serious recent crimes against humanitarian aid workers worldwide."

Again Sri Lankan institutions denied this and a cover up was organised. Another example of Sri Lankan institutional racism and again the international community denied this fact.

Since ACF, when an international Non Governmental Organisation and the SLMM got involved in the second massacre it became a bit of a headache for the Sri Lankan President.

Thus he ordered a Commission of Inquiry (COI) promising transparency and justice. By doing so he tried to make his anti Tamil war related human rights violations into a law and order problem.

Yet months on and no one has heard of anything from the COI.

Again the ACF and others complained.

> Then this week the above said IIGEP quit Sri Lanka as it "does not see how its continued engagement with the process could change this situation"

Later a body called the International Independent Group of Eminent Persons (IIGEP) was asked by the international community to observe and comment on the COI actions. The current French Foreign Minister Bernard Kouchner was at this time a member of this much promised IIGEP.

The international community told us that this institution will negate the "poor performance" of the GOSL institutions.

Since then all of us have been waiting for the above said institutional neutrality, transparency and justice.

Then just before Christmas last year the IIGEP said that the COI probe lacked transparency and failed to meet international standards.

"The persistent disregard for IIGEP's observations and recommendations, by the Government of Sri Lanka and the Commission of Inquiry, tends to render the IIGEP's continued role irrelevant" it further lamented but carried on with its responsibility.

No Sri Lankan institution took notice of this lament. The Sri Lankan Ambassador to the United Nations presented this lament as a positive one, as the IIGEP was still in the scene and that the "international community trust our institutions".

Then this week the above said IIGEP quit Sri Lanka as it "does not see how its continued engagement with the process could change this situation". It further said that the IIGEP has taken this decision "after due consideration and for fundamental reasons".

We Tamils feel let down by this simple abandonment of the IIGEP. We consider this action as irresponsible.

We consider the way Ms Angela Kane, UN Assistant Secretary General for Political Affairs conducted her recent visit to Sri Lanka as part of this "washing hands off" attitude of the international community.

Ms Kane visited Sri Lanka on a six - day visit from February 20th to 26th. During her visit this UN high official visited every one apart from the Tamil politicians and human right workers.

Mr Mano Ganeshan, a Tamil Human rights worker said that he could not understand why the UN could not meet the political leaderships of the Tamil speaking people. He described this omission of the United Nations as overlooking the Tamil and Muslim political leaderships in the core issues of political solution, human rights violations and war and hence Ms Kane's visit as one sided.

We present these failures of the international institutions as examples of the apathy and indifference to the Tamil affairs in Sri Lanka by the International Community.

There have simply been collective failures by the international community in supporting the human rights of our people in Sri Lanka.

Is it because of our colour, culture, or ethnic origin we wonder?